

енш разсѣждава и Апостолъ Павелъ, “Вѣмъ и извѣщенъ есмь въ Христѣ Исусѣ, яко ничтоже скверно само собою, но точию помышляющемъ что скверно быти, оному скверно есть.” (къ Рим: дѣ. 14.) Слѣдствіемъ обане и добра та вещь да стане зла, ако нѣкой оупотреби на зло: на примѣръ, когда оупотреби нѣкой ножъ атъ си за да оубіе неповиннаго, или рѣзъмъ атъ си за да изнамѣри различны лѣкавства.

(б) Нѣкои си мыслятъ, да е вѣкъ міръ сзданъ изъ нѣкакво вещество. Но ако това вещество е произведено съ сила та Божіа изъ нищо: то такова мнѣніе не е вѣсма противно на наше то разсѣденіе. Яко ли мыслятъ, чи това вещество не е произведено изъ нищо, слѣдубателно мыслятъ чи е и вѣчно, таково мудрстваніе е вѣсма вредително и неоснователно: понеже каква вещь дабы была, безъ Бога не може да е неопредѣлена и безначална. Понеже оубо никаква вещь не може сама себе си да произведѣ, и прѣжде своето произведеніе была е нищо: слѣдуба защо вси те твари съ сздани изъ нищо. и въ това съ види яснѣйше, какъ прѣжде сзданіе міра не е было нищо, въсвѣнь Бога.

(г) Богъ въ нищо не може да съ оутрѣди когда дѣйствѣва. Онъ за да сътвори вси те твари, не му е трѣбувало друго, въсвѣнь едно слово, сирѣчь едно произволѣніе. И щото дѣла съ: Писаніе, чи Богъ продолжилъ сзданіе то на твари те въ шесть дни, то не значе, чи онъ не е могъ въ едно мѣгновѣніе да произведѣ